

Priljena: 04.04.2022., 13:42:32 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/57	376-08/B	
Uredbeni broj:	Priloz:	Vrijednost:
437-22-04	0	



d2906793



REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: UsI-2590/20-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda, Ivani Horvat, uz sudjelovanje zapisničarke Ankice Zorić, u upravnom sporu tužitelja d.o.o., iz Zagreba, kojeg zastupa opunomoćenica protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, u Zagrebu, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 30. ožujka 2022.,

presudio je

I Poništava se točka 3. odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA:UP/I-344-08/20-01/814, URBROJ:376-05-2-20-4 od 31. kolovoza 2020.

II. Nalaže se tuženiku da odluči o tom dijelu zahtjeva zainteresirane osobe u roku od 30 dana od dana dostave pravomoćne presude.

Obrazloženje

1. Oспораваном odlukom. točkom 3., djelomično je usvojen zahtjev za rješavanje spora korisnika te je naloženo tužitelju d.o.o. da u roku od 15 dana od primitka odluke izvrši umanjenje računa za travanj 2020. u dijelu obračunatih naknada za prijevremeni raskid ugovora te utvrđeno da naknada za prijevremeni raskid ugovora umjesto obračunatog iznosa 1.446,73 kuna, iznosi 1.079,75 kuna za svaki broj, odnosno umjesto obračunatog iznosa 1.835,19 kuna, iznosi 1.468,15 kuna za svaki broj, jer je pri izračunu naknade za prijevremeni

raskid ugovora uzet pogrešan iznos ugovorene mjesečne naknade te je također pogrešno zaračunat PDV na uslugu koja korisniku nije isporučena.

2. U pravodobnoj podnesenoj tužbi tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika te u bitnome navodi da tužitelj nije ovlašten na odlučivanje o osnovanosti obračuna PDV-a, budući da isto nije propisano Zakonom o elektroničkim komunikacijama nego posebnim propisima iz područja financija, a kojim je davanje mišljenja i odgovora o primjeni poreznih propisa i nadzor u provedbi poreznih propisa u isključivoj nadležnosti Ministarstva financija Porezne uprave. Stoga smatra da tuženik nema ovlasti za tumačenje niti primjenu poreznih propisa. Ističe da je nakon donošenja mišljenja Porezne uprave iz 2017. na koje se tuženik poziva Porezna uprava izdala dva dodatna mišljenja i to mišljenje KLASA: 410-19/19-02/48, URBROJ:513-07-21-01/19-3 od 10. travnja 2019. i mišljenje KLASA: 410-19/19-01/174, URBROJ: 513-07-21-01/19-2 od 30. kolovoza 2019. u kojima je za naknadu zbog prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora (penale) potvrđeno da se ista smatra naknadom na koju se obračunava i plaća PDV. Poziva se na odluku Suda Europske unije C-295/17 od 22. studenog 2018. u kojem je zauzeto takvo stajalište. Kao dokaz da je tužitelj dužan obračunavati porez na dodanu vrijednost na sve naknade zbog prijevremenog raskida dostavlja zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru kod tužitelja od 19. lipnja 2020., a kojim je utvrđena takva obveza tužitelju.

3. Predlaže da sud tužbeni zahtjev usvoji, i kako to iz sadržaja tužbe proizlazi, poništi točku 3. izreke osporavanog rješenja.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja te predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije.

5. iako uredno pozvan poseban odgovor na tužbu nije dostavio.

6. Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja Sud je izvršio uvid u spis, kao i spis tuženika koji sadrži podatke o činjeničnom stanju utvrđenom u upravnom postupku, te je, budući da su za to ispunjeni uvjeti iz članka 36. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) predmetni spor riješio bez rasprave.

7. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud ocjenjuje da tužbeni zahtjev za poništenje točke 3. izreke osporavanog rješenja osnovan.

8. Iz podataka spisa predmeta, dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da je osporavanim rješenjem u točki 3. djelomično usvojen zahtjev za rješavanje spora korisnika te određeno da je tužitelju u roku od 15 dana od primitka odluke, dužan izvršiti umanjenje računa za travanj 2020. u dijelu obračunatih naknada za prijevremeni raskid ugovora, jer da naknada za prijevremeni raskid ugovora umjesto obračunatog iznosa 1.446,73 kune, iznosi 1.079,75 kuna, za svaki broj, odnosno umjesto u obračunatog iznosa od 1.835,19 kuna, iznosi 1.468,15 kuna za svaki broj, a uz obrazloženje kako je naknada za prijevremeni raskid ugovora, pogrešno obračunata, jer je u izračun uzeta mjesečna naknada u iznosu od 149,00, kuna, umjesto ugovorenog iznosa od 139,00 kuna, kao što je i utvrđeno da tužitelj nije postupio sukladno članku 25. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost kojim je određeno da se porez na dodanu vrijednost ne naplaćuje u slučaju kada krajnji korisnik plaća naknadu za uslugu koja mu nije isporučena pri čemu se pozvao na mišljenje Ministarstva financija, Porezne uprave, KLASA: 410-19/2017-002/22,

Urbroj:513-07-01-01-17-02 od 2. listopada 2017, te je usvojio prigovor u navedenom dijelu.

9. Odredbom članka 51. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17) propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

10. Odredbom članka 41. stavka 1., 3., i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama propisano je da prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika uređuju njihovim međusobnim ugovorom, a ti se ugovori temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa te mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača te drugim propisima.

11. Stavkom 5. navedenog članka Zakona propisano je da pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona.

12. Sukladno članku 8.2. Općih uvjeta poslovanja d.o.o. krajnji korisnici usluga u pokretnoj javnoj komunikacijskoj mreži obvezni su plaćati mjesečnu naknadu čak i ako usluge ne budu dostupne u određenim područjima ili u određeno doba. Krajnji korisnici usluga u pokretnoj i nepokretnoj mreži obvezni su plaćati mjesečnu naknadu iako nisu koristili ili pokušali koristiti usluge unutar određenog razdoblja i/ili po promjeni lokacije korištenja usluga. se obvezuje prilikom potpisivanja Zahtjeva obavijestiti Krajnjeg korisnika o eventualnim smetnjama i/ili mogućim tehničkim poteškoćama.

13. Prema članku 14.1. Općih uvjeta u slučaju da Krajnji korisnik jednostrano raskine Ugovor ili ako raskine Ugovor krivnjom Krajnjeg korisnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja Ugovora (što uključuje i raskid Ugovora u slučaju prijenosa broja), Krajnji korisnik obavezan je platiti ukupan iznos svih preostalih mjesečnih naknada za ostatak razdoblja obveznog trajanja Ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario, ako je plaćanje te naknade povoljnije za Krajnjeg korisnika.

14. Naime, iz priloženih mišljenja Ministarstva financija, Porezne uprave od 10. travnja 2019. i 30. kolovoza 2019., kao i iz zapisnika o obavljenom poreznom

nadzoru kod poreznog obveznika d.o.o. od 19. lipnja 2020. proizlazi da je prema tumačenju porezne uprave tužitelj d.o.o. u obvezi obračunavati porez na dodanu vrijednost na naknadu zbog prijevremenog raskida ugovora.

15. Iz navedenih razloga, sud osporavanu točke 3. izreke odluke, u dijelu koji se odnosi na umanjenje računa za obračunati PDV, nije ocijenio zakonitom, te će tuženik u ponovnom postupku donijeti novu odluku o tom dijelu zahtjeva zainteresirane osobe, pridržavajući se pri tome pravnog shvaćanja i primjedbi ovog suda.

16. Valjalo je stoga, temeljem članka 58. stavka 1. u vezi s člankom 81. stavkom 2. ZUS-a odlučiti kao u izreci izreke.

U Zagrebu, 30. ožujka 2022.

Sutkinja
Ivana Horvat

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove odluke žalba nije dopuštena (članak 66.a Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

1. Odvjetnica
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9
- 3.
4. U spis

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA HORVAT

Vrijeme potpisivanja:
30-03-2022
12:02:50



DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523635333338343935343437
L=ZAGREB
S=HORVAT
G=IVANA
CN=IVANA HORVAT